

Holokaustin kiistäjät ja ”kansallismielisyyden alasajo”

■ Tommi Kotonen

Holokaustin kiistämisessä on kyse Saksan toimesta 1940-luvun alussa toteutetun juutalaisten joukkomurhan osittaisesta tai täydellisestä kiistämisestä. Eri muodoissaan tätä käsitystä on esitetty aina 1940-luvulta lähtien. Suomessakin on vaikuttanut kourallinen tästä ajatusmaailmasta kiinnostuneita ja siitä kirjoittaneita. Hyvin usein kiistäjät jakavat samansuuntaisen poliittisen katsantokannan. Tässä artikkelissa tarkastellaan kiistämisen eri muotoja ja niiden yhteyksiä kansallismielisiin poliittisiin näkemyksiin.

E erityisesti verkkokeskusteluissa törmää tämän tästä erilaisiin salaliittoteorioihin, joiden kannattajat tuntuvat usein olevan valmiita hyvinkin pitkäpiimäisiin keskusteluihin mitä erikoisimmista yksityiskohdista maailmanhistorian merkittäviin tapahtumiin liittyen. Omalla tavallaan myös holokaustin kiistäminen kuuluu näihin salaliittoteorioihin, pyritäänhän siinä useinkin kiistämään valheellisena, ”sionistien huijauksena” koko historiankirjoitus ja -tutkimus tähän kansanmurhaan liittyen. Tänä vuonna vainojen uhrien muistopäivänä levitetty Suomen Vastarintaliikkeen lehtinen liittyy saumattomasti tähän historian lukemiseen salaliittoteorioiden valossa. Holokaustin kiistämistä perustellaan usein samoin teesein kuin taistelua monokulttuurin puolestakin; molemmissa kyse on pohjimmiltaan teoriasta, jonka mukaan ”eliitti” pyrkii tukahduttamaan kansallismieliset aatteet ja käyttää siinä välineenään muun muassa holokaustia.

Kun holokaustin kiistäjien keskeisiä argumentteja raaputtaa pintaa syvemmältä, voi huomata että samoja teemoja on toisteltu hieman eri muodoissaan jo vuodesta 1945. Samojen teesiä kierrättäminen tekijältä toiselle ja maasta

toiseen tuottaa ajoittain hyvin toisteista tekstiä. Tämä on sikäli erikoista, että holokaustin muistaminen vaihtelee suuresti eri aikakausina ja eri maissa, ja jopa maiden sisällä esimerkiksi eri poliittisten suuntausten välillä¹. Suoraviivaisen linjan vetäminen Nürnbergin oikeudenkäynteistä tähän päivään on sikälikin erikoista, että tietoisuus holokaustista sekä sen kulttuuriset representaatiot ovat lisääntyneet huomattavasti viime vuosikymmeninä. Jonkinlainen käännekohta oli 1960-luvulla, jolloin siitä alkoi tulla osa universaalia diskurssia ihmisoikeuksista ja vähemmistöjen asemasta ja samalla holokausti ”kristillistettiin” osaksi uhri- ja kärsimyskuvas-
toa². Sitä ennen holokausti palveli pikemminkin kansallisia sankaritarinoita.

Mutta salaliittoteoria ei olisi salaliittoteoria, jos se ei kuvittelisi vastustajakseen monoliittia. Tässä se ei välttämättä eroa paljoakaan niistä, joille holokausti edustaa absoluuttista paha-
a, uniikkia ja sanoinkuvaamatonta tapahtumaa, jota ei voi verrata historian muihin kansanmurhiin. Holokaustia käytetään ”demokratiakasvatuksen” ja monen muun idealismin sävyttämän tavoitteen välineenä ja usein holokaustin historiaan liittyvät harmaan sävyt jäävät tavoittamatta.³ Holokaustin kiistämisen poliittinen ideologia on tavallaan tämän kääntöpuoli. Mutta vaikka kuviteltu vihollinen on aina yksi ja sama, se omaksuu kiistäjien ajatusmallissa useita eri strategioita. Tällöin holokaustin kiistämistä voi-

- 1 Muistamisen politiikoista eri maissa, ks. esim. James E. Young (1994): *The Texture of Memory: Holocaust Memorials and Meaning*. New Haven: Yale University Press.
- 2 Novick, Peter: (2001) *The Holocaust and Collective Memory*. London: Bloomsbury, 209–214.
- 3 Ks. Antero Holmila (2010): *Holokausti – tapahtumat ja tulkinnat*. Jyväskylä: Atena, 296–299.

daan myös käyttää hyvinkin joustavasti erilaisen maailmanselitysten tarpeisiin.

Kiistäjäliikkeen varhaisia toimijoita Suomessa

Suomessa holokaustin kiistäminen on ollut melko harvinainen kirjallisuudenlaji. Muutamia poikkeuksia lukuun ottamatta ei ennen kylmän sodan päättymistä holokaustin kiistäminen juuri kiinnostanut kansallismielisiä ryhmiä. Neuvostoliiton ja kommunistien uhka oli keskiössä. Holokaustin kiistäjät näkivät kuitenkin kysymyksen laajempänä.

Maiden äärioikeistoryhmien tiiviiden historiallisten siteiden vuoksi kiistäjien tekstit ovat usein kulkeutuneet Ruotsista Suomeen. Toisaalta Suomessa ei kiistäjien teksteille ole ollut ainakaan aiemmin suurta kysyntää, mutta Ruotsista löytyi julkaisukanavia. Ensimmäiset jollain tapaa julkisuuteenkin nousseet suomalaiset holokaustin kiistäjät, Arabian vuorineuvos Carl-Gustaf Herlitz ja entinen lähetystöneuvos Teo Snellman, levittivätkin tekstejään erityisesti Ruotsissa. Herlitz myös tuki sikäläisiä julkaisuja taloudellisesti. Ajoittain Snellman onnistui yltämään julkaisukynnyksen Suomessakin, vaikka esiintyi avoimesti vanhojen aatteidensa puolesta. Snellman oli sotavuosina perustanut oman kansallissosialistisen liikkeensä, joka kiellettiin vuonna 1944.

Snellmanin mukaan propagandan tarkoitus oli edistää kansainvälistymisen aatetta. ”Syntyy ’kansallisuuksien sulattimo’, jossa olemukseltaan kansainvälisimmät, juutalaiset, pääsevät hallitsemaan asemaan.”⁴ Snellman esitti holokaustin olleen oleellinen osa tätä länsimaisen sivistyksen alasajoa: ”Sotavalheet 6 miljoonasta kaasutetusta juutalaisesta Saksan leireillä... palvelevat vain niitä, jotka haluavat hävittää koko länsimaisen sivilisaation ja kaiken joka tavalla tai toisella vielä edustaa tätä kulttuuria.”⁵

4 Teo Snellman: ”Kansainvälistä kulttuuria ei ole”. Päiväämätön artikkeliluonnos. Teo Snellmanin arkisto: Artikkeleita, esitelmiä ja käsikirjoituksia (1924–1977). Kansallisarkisto.

5 Teo Snellman Torsten Steinbylle 10.6.1965. Teo Snellmanin arkisto: Lähteneitä kirjeitä (1949–1977).

Herlitzille kyse oli juutalaisen rodun pyrkimyksestä maailmanvaltaan, jota heidän uhri asemansa edisti. Holokaustilla oli välinearvoa antisemitististen näkemysten tukahduttamisessa, sen estämisessä, että ”todellisuus paljastuisi”. Vuorineuvoksen näkemysten mukaan juutalaiset vaikuttivat kaikkialla: He olivat syyllisiä muun muassa kahteen maailmansotaan, Venäjän vallankumoukseen, tulevaan kolmanteen maailmansotaan ja jopa juutalaisvastaiseen väkivaltaankin. Herlitz linjaa, että ”juutalaisten valta on niin suuri, että – lievästi sanoen – ei mitään tapahdu vastoin juutalaisten tahtoa.”⁶

1970-luvulla suomalaisen äärioikeistokenttään toi uusia ideoita erityisesti Göran-Assar Oredsson, jonka Ruotsissa perustama Pohjoismainen Valtakunnanpuolue levittäytyi Suomeen 1960-luvun lopulla. Yhtenä keskeisenä teemanä puoleella oli Hitlerin saavutusten ylistäminen ja samalla hänestä esitettyjen ”valheiden” oikaisu. Ensimmäisiin Suomessa levinneisiin puolueen lentolehtisiin kuuluikin mainos, jossa selostettiin, miten Hitleristä kerrottiin valhepropagandaa. Vuonna 1975 levitettiin suomeksi käännettyä puolueen silloisen puheenjohtajan Vera Oredssonin pamflettia, jossa väitettiin, että ”Tänä päivänä ei enää kukaan normaali ihminen usko 6 miljoonaan kaasutettuun juutalaiseen” tai ”Hitlerin yksinsyöllisyyteen 2. maailmansotaan.”⁷ Pohjoismaisen Valtakunnanpuolueen työtä Suomessa jatkoi Pekka Siitoin, jonka järjestöjen riveihin siirtyi ruotsalaispuolueen jäsenistöä.

Siitoimen ja hänen tukijoidensa propagandan mukaan Hitlerin toimia väaristeltiin, jotta fasismi saataisiin huonoon valoon ja kommunistien valtapyrkimykset saisivat lisää pontta: ”Ihmisille tuodaan kaiken näköisiä väaristymiä ja hullun kertomuksia ja sen jälkeen ei voi odottaakaan kuin valhejuttuja fasismista ja muusta.” Kansalaiset on ”aivopesty antifasismista ja ’rauhan’ propagandaan.”⁸ Siitoin ryhtyi julkaisemaan

Kansallisarkisto.

6 Carl-Gustaf Herlitz (1956): Sananen aikamme suurimmasta kysymyksestä. Helsinki: omakustanne, 3.

7 Amp IX A1, Suojelupoliisin arkisto.

8 *Herää Suomi* 5, 1.6.1977. Kirjoittanut Siitoimen Isän-

holokaustin kiistävää materiaalia 1970-luvun jälkipuolella. Hänen toimestaan ilmestyi ensi kertaa suomeksi kansainvälistä kiistäjäkirjallisuutta, muun muassa englantilaisen Richard Harwoodin tunnettu pamfletti *Did Six Million Really Die?* Siitoimen ruotsalaisen aatetoveri Claes Lantz oli suositellut teosta käännettäväksi. Lantzin mukaan holokaustin kiistämisen kautta voitiin ”tavoittaa uusia kiinnostuneita” ja hän pitikin sitä ”hyvin tärkeänä meidän tulevaisuutemme kannalta”.⁹ Teoksen keskeinen sanoma oli, varhempien kiistäjien tapaan, se, että ”valheiden” perimmäisenä tarkoituksena oli nationalismin alasajo. Harwood, oikealta nimeltään Richard Verral, oli siirtynyt tuolloin konservatiiveista äärioikeistolaisen National Frontin tukijaksi.

Holokaustin kiistäminen kylmästä sodasta internetin aikakauteen

Kylmän sodan kääntyessä lopulleen äärioikeisto haki itselleen uusia uhkakuvia. Kommunismin sijaan huomio alkoi kiinnittyä pakolaisiin, joita tuolloin vielä edustivat vietnamilaiset. Monikulttuurisuudesta ja sen ohjelmallisesta tuputtamisesta suomalaisille ei käsitteenä vielä juuri puhuttu vaikka sisällöllisesti samoilla linjoilla oltiinkin. Ensimmäisiin monikulttuurin ja ”holokaustipropagandan” yhdistäneisiin kuului lehti *Uusi Suunta*.

1980-luvun lopulla perustettu puolueeksi pyrkinyt järjestö, Kansallinen Radikaalipuolue, esitteli lehdessään *Uusi Suunta* laajalti muun muassa ”juutalaiskysymystä”. *Uuden Suunnan* numerossa 4/1991 esitetyt näkemykset juutalaisista toivat lehdelle sakkotuomion kiihottamisesta kansanryhmää vastaan, vaikka päätömittaja vetosikin heti sen tilalle perustamassaan lehdessä sananvapauteen ja ”yhteiskunnassa pyhänä pidettyjen arvojen” kyseenalaistamisen oikeuteen.¹⁰ *Uusi Suunta* keskittyi tuomion saa-

nessa numerossaan päätömittaja Tapio Linnan toimesta selostamaan tunnetuimpia antisemitistisiä myyttejä sekä julkaisi moniosaisen artikkelin juutalaisten keskeisestä roolista kommunismissa.

Kenties kiinnostavin teksti on kuitenkin Rami Leskisen laatima. Leskinen esittää eräänlaisen salaliitoteorian: kommunismin romahdessa kansallismielisyys lähti kasvuun ja ”Amerikan suuria televisioyhtiöitä hallitsevat juutalaiset tajusivat tämän vaaran”, sillä heille suurin uhka on ”riippumaton valkoinen kansallisvaltio”. Leskinen laskee kuinka paljon rasismiin, fasismiin ja kansallissosialismiin liittyvät teemat lisääntyivät Ylen ja MTV:n tarjonnassa. Kasvu ei hänen mukaansa ollut sattumaa, vaan vastaus kansallismielisyyden nousulle: ”Esittämällä äärimmäisen negatiivisessa valossa fasismiin... se vie pohjan pois nykyajan kansallisilta liikkeiltä.” Kansallismielisten leimaaminen ”nyyhkytarinoilla” ”ikään kuin olisimme myös vastuussa edellisten sukupolvien rikoksista”, on hänen mukaansa sikälikin väärin, että nykyisellä kansallismielisellä liikkeellä on erilainen strategia, ja rikoksiakaan ”sitä paitsi ei ole koskaan edes täysin todistettu”.¹¹

Puolueen myöhemmissä julkaisuissa Leskinen yhdisti holokaustin ”demokratian dogmiin” ylipäätään, ja korosti, että tarkoituksena oli pitää kansallismieliset aisoissa: ”Keskitysleirien kauhut, jotka useinkaan eivät ole edes puoliksi todellisia, halutaan mielellään yhdistää nykypäivän nationalismiin kansallisuudesta riippumatta.”¹² Nykyään Leskinen vaikuttaa *Sarastus*-lehdessä, jossa hän on arvostellut muun muassa niin sanottua holokaustiteollisuutta.

Suorasukaisimmin holokaustin ”tabuun” tarttuivat 1990-luvulla lähinnä radikaaleimmat ainekset, kuten Pekka Siitoimen Kansallis-Demokraattisen Puolueen (KDP) toimijat. Puoluesihteri Olavi Koskela kytki vuonna 1993 ”uskomattomat valheet holocaustista” sekä pakolaiskysymykseen että Brysselin valtaan:

maallisen Kansanrintaman puoluesihteri Seppo Lehtonen.

9 Claes Lantz Pekka Siitoimelle, 27.1.1976. Pekka Siitoimen arkisto. Kansalliskirjasto.
10 Tapio Linna (1992): ”Ei sananvapautta harhaoppisille!”, *Kansallinen Suunta* 1/1992, 3.

11 Rami Leskinen (1991): ”Tv aivopesun välineenä”, *Uusi Suunta* 4/1991, 3.

12 Rami Leskinen (1994): ”Uusi mieli, uusi kieli”, *Kansakunta* 1/1994, 17.

”Monikansalliset, moniroituiset ja monikieliset voimat hal-
litsevat Brysselin alaisena. Alkuaikojen kansallinen kapi-
nointi on murskattu.”

Taustalla häärivät tutut viholliset, juutalaiset, jotka ovat valtio valtiossa ja ”monikulttuurises-
sa yhteiskunnassa näin tiukasti järjestäytyneet ja laajalle levinnyt vähemmistö hallitsee hajanaista
enemmistöä”. Koskelan mukaan ”kulttuurinen, kielellinen, kansallinen ja rodullinen epäyhte-
näisyys” pelaakin juutalaisten pussiin.¹³ Koske-
lan vision kanssa samansuuntaisia näkemyksiä Euroopan yhteisön (EY) ja holokaustin kytkök-
sistä esitti myös Arjalaisen Germaaniveljeskun-
nan ja sittemmin Isänmaallinen Oikeisto ry:n
johtajana toiminut Väinö Kuisma.¹⁴

Nykyäänkin verkossa levitetään Suomes-
sa jonkin verran suomennoksia ja yhteenve-
toja kansainvälisestä holokaustin kiistävästä
materiaalista, harvemmin täysin itse tuotettua
materiaalia. Tekstit leviävät pääasiassa anonyy-
meinä pysyttelevien verkkoblogien pitäjien kaut-
ta. Valtaosa tästäkin tekstimassasta on jo vuosia
vanhaa, lääketieteen lisensiaatti Vesa-Ilkka Lau-
rion 2000-luvun puolivälin jälkeen valikoiden ja
yhdistellen eri ulkomaisista lähteistä kääntämää
ja kokoamaa materiaalia.¹⁵ Pääasiassa anonyy-
meina esiintyvistä bloggaajista aktiivisimpia ovat
olleet nimimerkki Morasen blogi ”Auschwitzis-
ta nykyhulluuteen: Sivilisaation rapautumiseen”
sekä muun muassa blogia ”Toinen näkemys”
pitänyt ja *Uuden Suomen* blogeissakin esiintynyt,
useilla eri nimimerkeillä kirjoittanut toimija.¹⁶

Näitä blogeja voi sanoa yhdistävän äärio-
keistolaisen ajattelun, vaikka näkemyksissä on
erojakin. Moranen on eksplisiittisin, ilmoitta-

en bloginsa tarkoituksen heti blogin nimen alla.
”Historiallisen totuuden” ja sionismin ohella kir-
joittajaa askarruttaa myös, että ”mistä monikult-
tuurisissa pohjimmiltaan on kyse, ketkä sitä
tukevat ja miksi? Miten nämä kaikki liittyvät toi-
siinsa?” Laurio edustaa erityisesti kristinuskoon
pohjaavaa antisemitismia, ja hänen ultrakonser-
vatiiviseen aatemaailmansa kuuluvat avoin demo-
kratian sekä eri vähemmistöjen vastaisuus, ja
luonnollisesti hän vastustaa myös naispappetta.

Kristillistä antisemitismia edustavista ja laa-
jalti holokaustin kiistäjien teesejä esittelevistä
verkkosivuista voi Laurion ohella mainita Erkki
Kivilohkareen ja hänen swedenborgilaisen Nova
Hierosolyma -yhdistyksensä ylläpitämän *Uusi
Jerusalem* -sivuston¹⁷. Hän on harjoittanut holo-
kaustin kiistämistä jo ainakin 1990-luvun alku-
vuosilta asti, jolloin hän julisti muun muassa,
että ”meillä ei ole mitään tekemistä natsien kans-
sa, mutta kriittinen historiantutkimus on osoit-
tanut, etteivät natsit tappaneet kuusi miljoonaa
vaan 100 000 juutalaista”.¹⁸ Kivilohkareen näke-
mykset perustuvat lähinnä hänen omalaatuisel-
le uskonopilleen. Hänen yhdistyksensä kauppa
myös *Magneettimedian* päätoimittajan Mark-
ku Juutisen teosta, jossa selvitetään juutalaisten
pyrkimystä maailmanvaltaan. Juutinen on aiem-
min julkaissut swedenborgilaista filosofiaa ja
antisemitistisiä kirjoituksia sisältänyttä verkko-
lehteä *Kumouksen ääni*.

Kivilohkare on tuomittu sakkoihin kiihotta-
misesta kansanryhmää vastaan teokseen *Roma-
novien viimeiset päivät* kirjoittamansa esipuheen
johdosta. Hän lähetti teoksen muun muassa kai-
kille kansanedustajille. Nimimerkillä Jakim Boor
julkaistussa kirjoituksessa Kivilohkare yhdisti
teoriaansa ”kasaareiksi” kutsumiensa juutalais-
ten maailmanvallasta siihen, miten he pyrkivät
leimaamaan ”pienenkin isänmaallisuuden pil-
kahduksen mediamafiallaan ”äärioikeistolaisek-
si”. Myös peruskoulu on Kivilohkareen mukaan
kasaarien keksintöä, ja sen tarkoitus on heiken-
tää kansallisuustunnetta.¹⁹

17 <http://www.usijerusalemi.com/judaistit.html>

18 *Etelä-Suomen Sanomat*, 27.10.1993, 12.

19 Jakim Boor (2000): ”Suomentajan esipuhe”, teoksessa
Robert Wilton: Romanovien viimeiset päivät. Vantaa:

13 Olavi Koskela (1993): *Pohjoinen rotu – taistele tai kuole*.
Naantali: Kansallis-mytologinen yhdistys, 14, 47, 95.

14 [http://web.archive.org/web/20020808194824/
http://www.netti.fi/~iory/haastattelu.htm](http://web.archive.org/web/20020808194824/http://www.netti.fi/~iory/haastattelu.htm)

15 Ks. esim. Laurion vanhat sivut: <https://web.archive.org/web/20080611155122/http://www.vesailaurio.net/> sekä <https://web.archive.org/web/20120317055217/http://vilaurio.blogspot.com/>
(tämä ja muut verkkolähteet luettu 7.2.2016).

16 Ks. <http://moranen.blogspot.fi/>; <https://web.archive.org/web/20150803055354/https://toinennakemy.wordpress.com/>; <https://web.archive.org/web/20090324115000/http://torvi.blogit.uusisuomi.fi/> (blogit poistettu 2009 ja 2015).

Kiistäjäliike, monikulttuurisuus ja äärioikeiston jakolinjat

Suhtautuminen holokaustin kiistämiseen ja ”kolmanteen valtakuntaan” on ollut yksi keskeinen jakava tekijä äärioikeistolaisessa kentässä jo 1950-luvulta lähtien. Ruotsissa toimi 1950-luvulta lähtien aktiivisesti niin sanottu Malmön liike, joka pyrki kokoamaan yhteen eurooppalaisia äärioikeistotoimijoita. Liikkeellä oli oma piskuinen alaostonsa myös Suomessa, ja sen lehdellä *Nation Europalla* oli täällä tilaajia ja avustajiaakin. Malmön liike pyrki luomaan salonkikelpoisempaa äärioikeiston yhteisrintamaa siltä pohjalta, että rotuopeista luovuttaisiin ja viittaukset Hitlerin Saksaan pidettäisiin vähissä. Samalla liike kuitenkin harrasti aktiivista Kolmannen valtakunnan valkopesua muun muassa holokaustin kiistämisen kautta. Holokaustin vaikutus oli vähintään minimoitava, jotta äärioikeisto pystyisi nousemaan uudelleen. Osa rotuoppeja kannattaneista toimijoista, muiden muassa Maurice Bardèche, kuitenkin erosi jo 1950-luvun lopulla liikkeestä sen liian maltillisen linjan vuoksi.

Osa kiistäjistä, jotka kutsuvat itseään hienommin myös revisionisteiksi, verhoaa nykyään sanomansa usein tieteellisyyteen kaapuun. Näin teki muun muassa yksi tunnetuimmista holokaustin kiistäjistä, saksalainen oikeistoradikaali Germar Rudolf, joka julkaisi 1990-luvun alussa kyseisissä piireissä laajalle levinneen tutkimuksensa Auschwitzin kaasukammioiden Zyklon-B-jäämistä – tai jäämien puutteesta, kuten hän pyrki esittämään.

Kemiaa opiskellut ja oikeistoradikaalia Republiker-puoluetta edustanut Rudolf pyrki työllään näennäisen tieteellisen julkisivun takana myös vastustamaan ”sodanjälkeisen politiikan dogmeja”, niin Saksassa kuin kansainvälisestikin. Näihin dogmeihin Rudolf luki niin liberalismiin, parlamentaarisen demokratian, ihmisten tasa-arvon kuin monikulttuurisuudenkin. Rudolfin mukaan Auschwitz oli keskeinen symboli ja samalla ase taistossa kansallisen identiteetin puolesta vallitsevaa järjestystä vastaan:

Tabernaculum dei, 17.

”Se joka hävittää ”Auschwitzin”, hävittää maailman järjestyksen (ainakin ihmisten mielissä)”.²⁰

Rudolfin teesi jatkoi sitä poliittista linjaa, joka oli keskeistä ydintä jo varhaisimpien kiistäjien teksteissä. Holokaustissa on heille kyse muustakin kuin pelkästä historiasta. Kyseessä on taistelu läntisen maailman arvoista. Kiistäjäliikkeen perustajahahmoihin kuulunut Maurice Bardèche esittikin jo vuonna 1948 Nürnbergin oikeudenkäynneistä, että oikeastaan kansallismielisyys itsessään oli se, mitä vastaan oikeutta käytiin. Bardèchen mukaan ”kansallisten liikkeiden uudelleen perustamista” vastustaa oikeudenkäyntien kautta herätelty ”ihmiskunnan omatunto”, johon holokaustin avulla Bardèchen mukaan vedottiin.²¹ Se, mitä tuomittiin, oli Bardèchele samalla pyrkimys vapautua niin kapitalismin kuin kommunisminkin orjuudesta.

Näiden teesien kanssa onkin hyvin linjassa se, mitä kansallissosialistinen Suomen Vastarintaliike (SVL) julisti tuoreessa lentolehtisessään. Muutaman yleisesti kiistäjien piirissä tunnetun, muun muassa Germar Rudolfin viittaavan holokaustin kyseenalaistavan teesin ohessa lehden ottaa kantaa holokaustin poliittiseen puoleen. Siinä väitetään holokaustin oikeuttaneen ylikansallisten järjestöjen perustamisen, jotka ovat puolestaan ”vieneet Suomelta poliittisen itsemääräämisoikeuden” tavoitteenaan ”kansainvälinen monikulttuurinen liittovaltio”.

Monikulttuurisuuden vastustajat eivät tosin ole tässäkään mitenkään yhdessä rintamassa. Melko yleisenä linjana esimerkiksi Hommaforumilla näyttäisi olevan, että yhdistäessään holokaustin kiistämisen maahanmuuttovastaisuuteen SVL korkeintaan onnistuu ”tuhoamaan koko maahanmuuttokritiikin uskottavuuden”.²² SVL:n näkökulmasta taas antisemitismiin tukeutumaton maahanmuuttokritiikki on tuomittu epäonnistumaan, koska tällöin taustal-

20 LG Stuttgart, 23.06.1995 - 17 KLs 83/94. Online: http://germarrudolf.com/wp-content/uploads/2012/04/ListPos1_d.pdf

21 Maurice Bardèche (1948/1949): *Nürnberg oder das Gelobte Land*. Zürich: Verlag E. & A. Kreutler, 35–36.

22 <http://hommaforum.org/index.php/topic,110460.msg2170585.html#msg2170585> Huom. Ketjusta poistettu tai käyttäjät itse poistaneet viestejä.

la naruja vetelevät toimijat eli juutalaiset jäävät huomiotta. Radikaali kansallinen ajattelu vaatii SVL:n mukaan perusteisiin asti käymistä. Vallankumouksellisia he eivät usko politiikan tavanomaisiin keinoihin. Sinällään tämä ei eroa kovin paljoa kansallismielistä vallankumousta peräänkuuluttaneen kansanedustaja Olli Immonsen visioista.

Kansallissosialismille tyypillisin biologiaan viittaavin retorisin sanakääntein myös Immonen on hyökännyt ”globaalikapitalismia” vastaan, joka leviää ”syöväen tavoin” ja hävittää kansalliset kulttuurit. Samoin tuomionsa saavat ”globaalikapitalismia” tukevat vasemmisto, keskusta ja konservatiivinen oikeisto.²³ Kansallisella tasolla eliitti tarkoittaa kulttuurimarxisteja ja vihervasemmistoa, mutta globaalin eliitin koostumusta hän ei tarkenna. Immonenkin näkee kehityksen juuret erityisesti toisen maailmansodan historiassa, vetämättä tässä kuitenkaan väärännöskorttia esiin:

”Menneisyyden synneissä märehminen on tehnyt eurooppalaisesta ihmisestä liian pehmeän ja heikon, jonka oman arvontunto horjuu pienestäkin vihjeestä liittyen rasismiin tai vastaaviin niin kutsuttuihin ikisynteihin, joita suvaitsevaiso käyttää lyömäaseena eurooppalaista kantaväestöä vastaan.”

Kyse ei Immoselle nähtävästi kuitenkaan ole spontaanisti omaksutusta häpeästä, vaan jollain tapaa tuotetusta identiteetistä, joka on heijastusta ”eliitin” reaktioista: ”Hallitsevan eliitin keskuudessa heräsi tuolloin patologinen viha kaikenlaista kansallismielisyyttä, kansallisuus-aatetta ja yhtenäisen kansan ajatusta vastaan.”²⁴

Tässä valossa ei ole yllättävää, että Immonen on linkittänyt Yle Watch-sivustolle, joka on keskittynyt erityisesti Yleisradion monikulttuurisuusperiaatteen vastustamiseen, ja kiinnittää runsaasti huomiota ”holokausti-uskontoon”. Sivuston yleislinjan voinee summata vaikka

23 Olli Immonen: ”Aito kansallismielisyys vastaan globaalikapitalismi” (16.7.2015). Online: <http://olliimmonen.net/blogi/aito-kansallismielisyys-vastaan-globaalikapitalismi/>

24 Olli Immonen: ”Monikulttuurinen painajainen” (20.8.2014). Online: <http://suomensisu.fi/puheenjohtajan-kolumni-monikulttuurinen-painajainen-20-8-2014/>

tämän lainauksen kautta: ”Ylen suomalaisvihamielisten monikultturistien motiivina lähettää jatkuvasti natsuja ja holokaustia käsitteleviä propaganda-ohjelmia pidetään yleisesti kanavan haluna vierottaa kansa kansallismielisyydestä ja geneettisestä itsesuojelusta.”²⁵

Kiistäjäliikkeen keskeisiin toimijoihin kuulunut ja heidän ylläpitämäänsä *Institute for Historical Reviewia* vuosia johtanut Mark Weber totesi muutama vuosi sitten, että holokaustin historiallisuutta vastaan taistelu on turhaa. Huomio tulisi kiinnittää todelliseen kohteeseen: ”Kampanja holokaustin ’muistosta’ ei ole niinkään Juutalais-sionistisen vallan lähde, kuin sen ilmentymä. Siksi holokaustin kumoaminen ei murskaa tuota valtaa.”²⁶ Yleisesti negatiivisesti koettu revisionismi on välineenä Weberin mukaan pikemminkin haitallista suuremmalle asialle. Sitten hän ja instituutinsa onkin keskittynyt vastustamaan monikulttuurisuutta ja juutalaisten mediavaltaa.

Holokaustin kiistäjien materiaalia levittää nykyään muun muassa *Magneettimedia*, SVL:een kytkeytyvä lehti, jossa julkaistaan myös lukuisiin muihin salaliittoteorioihin liittyviä artikkeleita. Kenties merkillepantavaa on, että edes *MV-lehti* ei kovin suuressa määrin ole kiinnostunut holokaustin kiistämisestä, vaikka ajoittain siihen viittaavaa materiaalia esiintyy heidänkin sivuillaan. Välimaastoon kuulu myös joukko toimijoita, kuten ”radikaalikonservatiivit”, joille niin sanottu holokaustiteollisuus – minkä osa heidän mukaansa on holokaustin jatkuva pakkosyöttö mediassa – ja Nürnbergin oikeudenkäynnit edustavat kansallismielisyyden vastaista projektia sekä maahanmuuttoa ja monikulttuurisuutta edistävää ideologiaa.

Tämä heijastelee niin sanotun maahanmuuttokriittisen liikkeen jakautumista. Radikaalein aines, joka tukeutuu kansallissosialismiin, kiinnittää edelleen huomionsa ”sionisteihin”. Valta-virta nojaa pikemminkin käsitykseen Euroopan

25 <http://ylewatch.blogspot.fi/2015/06/ylen-holokaustitarinat-huomion.html>

26 Mark Weber (2009): ”How Relevant is Holocaust Revisionism?”, online: http://www.ihr.org/weber-revisionism_jan09.html.

”islamisaatiosta” viitaten mm. erilaisiin salaliit-
toteorioihin Euroopan alistumisesta Eurabia-
nimellä tunnetuksi osaksi globaalia islamilaista
kalifaattia. Juutalaisvastaisiin teorioihin suh-
taudutaan vähintäänkin varauksellisesti. Holo-
kaustin kiistäjille ei sitä vastoin ole ollut ongel-
ma hakea yhteistyötä muslimien kanssa, myös
taloudellisen tuen toivossa: Iran on isännöinyt
muun muassa suurta revisionistien kokousta.

Ruotsin tunnetuimpiin holokaustin kiistäjiin
kuuluu islaminuskoinen Ahmed Rami, jonka
Radio Islam -sivustolla on myös suomenkielistä
materiaalia. Suomessa ei toistaiseksi ole esiinty-
nyt näkyviä islaminuskoisia holokaustin kiistä-
jiä.

**Kirjoittaja on jyväskyläinen yhteiskuntatieteiden
tohtori ja politiikan tutkija.**

ALKURÄJÄHDYKSESTÄ AJAN JA AVARUUDEN OLEMUKSEEN

Luonnonfilosofian seura järjestää Helsingissä tou-
kokuun 21.-22. päivinä kansainvälisen tieteellisen
konferenssin ”Scientific Models and a Compre-
hensive Picture of Reality”, jossa luonnontieteilijät
ja filosofit pohtivat maailmankuvamme keskeisiä
kysymyksiä alkuräjähdyksestä ajan ja avaruuden
olemukseen ja rakenteisiin. Todellisuuskuvam-
me perusteita tarkastellaan filosofisen ajattelun,
havaintojen ja niistä johdettujen tieteellisten mal-
lien pohjalta. Esillä on vaihtoehtoisia ja osin kilpai-
levia malleja, joita esittämässä ja arvioimassa on
kansainvälisesti arvostettuja tutkijoita, kuten prof.
Jayant Narlikar Intiasta, prof. James Ladyman ja tri
Julian Barbour englannista, prof. Atocha Aliseda
Meksikosta sekä Suomesta mm. prof. Ilkka Niini-
luoto, prof. Ari Lehto ja dos. Tuomo Suntola.

Program for Friday, May 20, 2016

9:00 Welcome, opening
9:15 Prof. Jayant Narlikar, What Should One Expect
from a Cosmological Model?
11:00 Dr. Heikki Sipilä, The Zero-energy Principle as
a Fundamental Law of Nature
The Zero-energy principle of the universe, history
and implications
13:30 Dr. Julian Barbour, The Origin of Time
15:15 Dr. Tuomo Suntola, Restructuring of the
Scientific Picture, A Holistic Approach to Relativity,
Cosmology and the Essence of a Quantum
16:30 Lic. Phil. Avril Styrman, Economical Unificati-
on in Philosophy of Science
17:30–18.00 Panel discussion
18:30 Reception at the University of Helsinki main
building

Program for Saturday, May 21, 2016

9:00 Prof. Ari Lehto, Period Doubling as a Structure
Creating Natural Process
10:15 Prof. James Ladyman, Understanding Philo-
sophy of Science
11:45 Prof. Ilkka Niiniluoto, Science Approximates
Reality
14:30 Prof. Atocha Aliseda, What Makes a Logical /
Physical System a Comprehensive Picture of Reali-
ty? A Logician’s Viewpoint
16:15 Prof. Gabriel Sandu, Identifiability and the
Interrogative model of Inquiry
17:30 Panel discussion
18:00 Closing words

KONFERENSSI VON WRIGHTIN KUNNIAKSI

The Human Condition – Conference in Honour of
Georg Henrik von Wright’s Centennial Anniversary
18.–20.5.2016 Helsingin yliopisto, Athena-raken-
nus, Siltavuorenpenger 3 A.

Konferenssi on maksuton ja avoin kaikille. Katso
konferenssin ohjelma osoitteesta: <https://www.filosofinyhdistys.fi/toiminta/the-human-condition/>